

РЕШЕНИЕ

№ 2113

гр. София, 31.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 18.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **227** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от А. П. Г., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез пълномощника си адв. В. жалба срещу решение № 513005-116/25.11.2020 г. на директора на СДВР, МВР, с което е отказано заличаването на лични данни на жалбоподателя, обработвани в интегрирана регионална полицейска система на СДВР, във връзка със ЗМ № 306/2019 г. по описа на 09 РУ-СДВР и обвързаното с него задържане от полицейски орган № 260/15.02.2019 г. в 09 РУ-СДВР.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като го счита за постановено при съществени нарушения на материалния закони. Твърди, че със заявление поискал от ответника - директора на Столична дирекция на вътрешните работи да заличи личните му данни, обработвани в информационните фондове на МВР. С решение ответникът е отказал да заличи личните данни на заявителя, тъй като прекратяването на наказателното производство по ЗМ № 306/2019 г. по описа на 09 РУ-СДВР попада в обстоятелствата на чл. 3, т.3, б. а от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г., но не са изтекли сроковете по чл. 243, ал.10, изр. 2 НПК. Твърди, че в настоящия случай макар да е осъществено привличане на лицето като обвиняем, то производството е прекратено на основание чл. 243, ал.1, т.1, вр. чл. 24, ал.1, т.1 НПК, а именно деянието не е извършено или не съставлява престъпление. Поради това, качеството на жалбоподателя на обвиняем е заличено с обратна сила. Според жалбоподателя недопустимо е НК и НПК да не го свързват с наличието на престъпление, а в системата на МВР да се съдържа информация, която

би могла да се тълкува в обратен смисъл. Счита, че съхраняването на личните му данни при наличие на постановление за прекратяване на наказателното производство, представлява нарушение на изискванията на закона за законосъобразно обработване на лични данни. Моли за отмяна на решението и връщане на преписката на ответника с указания за заличаване. Претендира разноски.

В съдебно заседание, не се представлява.

В представени бележки посочва, че със заповед, полицейската регистрация на жалбоподателя е била заличена от информационните фондове на МВР. Същата е вид обработване на лични данни за лицата, които са привлечени като обвиняеми, като тази предпоставка отпаднала с постановление на прокуратурата. Поради това и основанието за обработване на личните данни е отпаднало. Моли за уважаване на жалбата.

Ответникът - директорът на СДВР е представил административната преписка във връзка с оспореното решение.

Чрез юк Г. взема становище по жалбата, като я счита за неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Посочва, че решението е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия, при спазване на административните правила за това. Актът е издаден в предписаната от закона писмена форма, съдържа необходимите реквизити и съдържание. Не са допуснати съществени процесуални нарушения. Правилно е приложен материалния закон. Решението е издадено на основание чл. 56, ал.6 ЗЗЛД, вр. чл. 12, ал.1 от Инструкция № 8121з-1122/12.09.2015 г. за реда за обработка на личните данни в МВР. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание не се представлява.

Представя писмени бележки, в които доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение. Посочва, че на основание чл. 26, ал.1, т.3 ЗМВР, органите на МВР при обработването на лични данни, ги съхраняват в срокове, определени от администратора на личните данни. На основание тази разпоредба, министърът на вътрешните работи е издал Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г. за определяне на сроковете за съхранение на личните данни, обработвани в МВР, във връзка с провеждането на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпление от общ характер. В чл. 3 от посочената Инструкция са посочени основанията за заличаване на обработваните лични данни, а реда за заличаването на личните данни е този за обработването им, определен в Инструкция № 8121з-1122/12.09.2015 г. за реда за обработка на личните данни в МВР. Моли за отхвърляне на жалбата.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 513005-99/20.10.2020 г. А. П. Г., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] е поискал от директора на СДВР, към МВР да заличи личните му данни от МВР.

Към заявлението е приложил Заповед № 3286з-4565/19.11.2019 г. на заместник-директора на ГД Национална полиция, към МВР, с която е разпоредено да се снемат от всички информационни фондове на МВР полицейската регистрация на А. П. Г. с №

10626/16.02.2019 г., извършена в 09 РУ-СДВР /включително и карта за полицейска регистрация.

Приложено е и свидетелство за съдимост рег. № 1675/21.10.2020 г., издадено от Пернишки районен съд, в което лицето А. П. Г. е посочено като неосъждано.

Във връзка с искането е изискана и предоставена информация от СРП, от която е установено, че с Постановление от 20.06.2019 г. на прокурор при СРП, досъдебно производство ДП № 3384 ЗМК 306/2019 г. по описа на 09 РУ-СДВР, пр.пр. № Н 3149/2019 г. по описа на СРП, образувано и водено срещу А. П. Г. за престъпление по чл. 144, ал.3, вр. ал.1 НК е прекратено, тъй като не са осъществени всички елементи на състава на посоченото престъпление. Няма данни постановлението да е оспорено.

Изискана и представена от 09 РУ-СДВР е и заповед за задържане № 3384р-37810/11.11.2020 г., с която А. П. Г. е задържан за 24 часа, поради наличие на данни за извършено от него престъпление – закана с убийство.

На основание извършената проверка, началник сектор ИОАП е изготвил становище с рег. № 513р-327/04.01.2021 г., с което е посочил, че на основание чл. 56, ал.5 ЗЗЛД, вр. чл.12, ал.1 Инструкция № 8121з-1122/12.09.2015 г. за реда за обработка на личните данни в МВР, личните данни на А. П. Г. по ДП № ЗМ 306/2019 г. по описа на 09 РУ-СДВР и обвързаното с него задържане от полицейски орган, не следва да бъдат изтрети, поради липса на основание.

Въз основа на събраните доказателства и становище с рег. № 513р-327/04.01.2021 г., директорът на СДВР-МВР е издал процесното решение № 513005-116/25.11.2020 г., с което е отказал изтриването на лични данни на А. П. Г., обработвани в Интегрирана регионална полицейска система на СДВР, във връзка със ЗМ № 306/2019 г. по описа на 09 РУ-СДВР и обвързаното с него задържане от полицейски орган № 260/15.02.2019 г. в 09 РУ-СДВР.

Заповедта е подписана за директор на СДВР от заместник директора на СДВР А. З., съгласно заповед № 513з-15230/10.11.2020 г. на директора на СДВР.

В мотивите на решението е посочено, че прекратяването на наказателното производство № ЗМ 306/2019 г. на 09 РУ-СДВР попада в обстоятелствата по чл. 3, т.3, б.а от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г. за определяне на сроковете за съхранение на личните данни, обработвани в МВР, но поради неизтекли срокове по чл. 243, ал.10, изр.2 НПК, личните данни на жалбоподателя не следва да бъдат заличени.

Решението е съобщено на жалбоподателя лично, на 08.12.2020 г.

Жалбата е подадена на 21.12.2020 г.

Пред настоящата съдебна инстанция се представи заповед № 513з-15230/10.11.2020 г. на директора на СДВР, с която подписалия акта А. З. е упълномощен да осъществява общо и непосредствено ръководство на СДВР, считано от 11.11.2020 г. до 27.11.2020 г.

Представи се и Заповед № 8121-1110/08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, с която са утвърдени Вътрешни правила за организацията на работа в МВР по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР. Съгласно чл. 14, ал.5 от Правилата, компетентни да се произнасят по заявления за упражняване на права във връзка с обработвани лични данни, в съответните случаи по чл. 15 и чл. 24, ал.2 са директорите и зам.директорите на структурите по чл. 37, ал.1, т.1, 2, 5 и 6 ЗМВР. А съгласно чл. 15 от Правилата, в случаите, когато заявлението е за упражняване на права, във връзка с личните данни,

въведени в информационните фондове на МВР, от една структура на МВР, компетентен да се произнесе е ръководителя на структурата.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение № 513005-116/25.11.2020 г. на директорът на СДВР-МВР, с което е отказано заличаването на личните данни на жалбоподателя, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система на СДВР, във връзка със ЗМ № 306/2019 г. по описа на 09 РУ-СДВР и обвързаното с него задържане от полицейски орган № 260/15.02.2019 г. в 09 РУ-СДВР.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като именно той е подал заявлението за заличаване на лични данни и е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства. Жалбата е насочена срещу годен за оспорване административен акт. Поради това, като допустима, следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспореният акт е издаден от компетентният орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 29 ЗМВР, съгласно която разпоредба администраторът на лични данни, обработвани в информационните масиви на МВР е министъра на вътрешните работи. Той, съгласно цитираната разпоредба може да делегира тези свои правомощия по обработване и съответно заличаване на личните данни, на упълномощено длъжностно лице. На съда е служебно известна Заповед № 8121з-1111/ 08.10.2019 г., с която министърът на вътрешните работи е оправомощил директора и зам.-директорите на СДВР да разглеждат и да се произнасят по постъпили искания за упражняване на права по чл. 12-22 от Регламент /ЕС/ 2016/ 679 и по чл. 53 – 56 от ЗЗЛД и да изпълняват задълженията си по чл. 34 от Регламент /ЕС/ 2016/ 679 и по чл. 68 от ЗЗЛД. А освен това, със Заповед № 8121-1110/08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, са утвърдени Вътрешни правила за организацията на работа в МВР по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР, като компетентен за това е съответния съответния ръководител на структурата. Доколкото се касае за въведени в информационните фондове на СДВР лични данни, то компетентен е ръководителят на СДВР – директорът на СДВР. Директорът на СДВР е упълномощил своя заместник да осъществява общо и непосредствено ръководство на СДВР, считано от 11.11.2020 г. до 27.11.2020 г. В случая оспореното решение е издадено от директора на СДВР, подписано от неговия заместник, въз основа на надлежно упълномощаване, при надлежно оправомощаване от администратора на личните данни, поради което не е налице основание за отмяна на решението на това основание.

Административният акт е издаден в изискуемата писмена форма и е обективиран като решение съгласно специфичното правило, установено в чл. 12, ал. 1, вр. чл. 11, т. 5 от Инструкция № 8121з-1122/12.09.2015 г. за реда за обработка на лични данни в МВР. Решението съдържа всички изискуеми реквизити, предвидени в чл. 59, ал. 2 АПК,

включително фактическите и правни основания за постановения отказ за заличаване на лични данни. Мотиви се съдържат, както в самия акт, така и в становище с рег. № 513р-327/04.01.2021 г., което е изготвено на 11.11.2020 г., с поставена на 18.11.2020 г. резолюция „Да“. Не се доказва наличие на порок във формата на акта, представляващ самостоятелно основание за неговата отмяна по смисъла на чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Решението е издадено при липсата на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК и да обуславят отмяната му. Настоящият съдебен състав поддържа становището, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Производството е инициентирано от жалбоподателя, който с редовно подадено заявление е поискал заличаването на личните му данни от масивите на МВР. Искането е разгледано, като са изискани доказателства от органите на МВР във връзка с регистрациите на жалбоподателя, както и от прокуратурата. След което с мотивирано решение е отказано заличаването, тъй като се установява, че не са изтекли предвидените в НПК - чл. 243, ал.10, изр.2., срокове. В този смисъл, ответникът не е допуснал нарушение на правилата.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че при постановяване на решението не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна.

По съответствие с материалния закон.

Обработването на лични данни от органите на МВР е допустимо във връзка с изпълнение на дейностите им и се осъществява при условията и по реда на ЗМВР и ЗЗЛД. По-специално чл. 26, ал. 1, т. 3 ЗМВР регламентира, че при обработване на лични данни, свързани с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, органите на МВР съхраняват данните в срокове, определени от администратора на личните данни. Въз основа на тази разпоредба е издадена Инструкция № 81213-748/20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. Съгласно чл. 2, ал. 1 от инструкцията, в МВР се изграждат информационни фондове, в които се обработват лични данни на лица във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. Разпоредбата на чл. 3 от подзаконовия нормативен акт, регламентира изчерпателно хипотезите, при които личните данни по чл. 2 се заличават. Това са следните хипотези: постановен отказ от образуване на наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; не е образувано наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 5 НПК; наказателното производство е прекратено: на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК поради това, че деянието не е извършено или не съставлява престъпление и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК; на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 НПК поради това, че обвинението не е доказано и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК; на основание чл. 24, ал. 5 НПК; на основание чл. 250, ал. 1, т. 2 НПК; на основание чл.

24, ал. 1, т. 8а НПК поради това, че деянието съставлява административно нарушение, за което е приключило административнонаказателно производство. влязла в сила оправдателна присъда; изтекъл давностен срок по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80 от НК при: постановен отказ от образуване на наказателно производство на основание чл. 24, ал. 1 НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал. 1 НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; наложена е глоба по административен ред на основание чл. 218б НК и е изтекла една година от датата на извършване на деянието; освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание (чл. 78а НК); лицето е починало - във всички останали случаи.

При всички случаи обаче, за да бъдат обработвани лични данни за едно лице, то трябва да почиват на конкретни факти, не следва данните да се обработват произволно и без определена цел. Целите за съхранението и обработката на личните данни са посочени в разпоредбата на чл. 2, ал.2 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г., а именно целта на обработката и съхранението на личните данни по ал. 1 е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения. Данните се заличават ако не съществува причина за тяхното запазване. За да се прецени дали са налице основания за заличаване на данните, следва да се съблюдават предпоставките на чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г., както и дали информацията се обработва съобразно предвидените законови цели. Т.е. следва да са налице две кумулативни предпоставки.

От събраните по делото и административната преписка документи безспорно се установява, че в информационните фондове на МВР се обработват лични данни на жалбоподателя във връзка със ЗМ № 306/2019 г. по описа на 09 РУ-СДВР и обвързаното с него задържане от полицейски орган № 260/15.02.2019 г. в 09 РУ-СДВР. Безспорно е и, че с Постановление от 20.06.2019 г. на прокурор при СРП, досъдебно производство ДП № 3384 ЗМК 306/2019 г. по описа на 09 РУ-СДВР, пр.пр. № Н 3149/2019 г. по описа на СРП, образувано и водено срещу А. П. Г. за престъпление по чл. 144, ал.3, вр. ал.1 НК е прекратено, тъй като не са осъществени всички елементи на състава на посоченото престъпление. Няма данни постановлението да е оспорено. В този смисъл, прекратеното досъдебно производство попада в хипотезата на чл.3, т.3, б а от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г. и това би било основание за заличване на личните данни, но в посочената разпоредба на подзаконовия нормативен акт е поставено и специално изискване да са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК. Посочената препратка към процесуалния закон, предвижда, че когато не са били налице основанията по ал. 1, постановлението за прекратяване на наказателното производство, което не е било обжалвано от обвиняемия или от пострадалия или неговите наследници, или от ошетеното юридическо лице, може служебно да бъде отменено от прокурор от по-горестоящата прокуратура. Отмяната може да се извърши в срок до две години, когато производството е образувано за тежко престъпление, и в срок до една година - в останалите случаи, от издаването на постановлението за прекратяване на наказателното производство. Чл. 93, т.7 НК е разписал кое престъпление е тежко престъпление, а именно "Тежко престъпление" е това, за което по закона е предвидено наказание лишаване от свобода повече от пет години, доживотен затвор или

доживотен затвор без замяна. Престъплението, за което е било образувано наказателно преследване срещу жалбоподателя е такова по чл. 144, ал.3 НК, а именно квалифициран състав на закана с убийство, като в посочената разпоредба е предвидено, че ако деецът се е закарал с убийство или деянието е извършено от лице по чл. 142, ал. 2, точки 6 и 8, или е извършено в условията на домашно насилие, наказанието е лишаване от свобода до шест години. Т.е., престъплението, за което е образувано и водено, в последствие прекратеното наказателно производство е за тежко престъпление, тъй като законът предвижда за това престъпление наказание до шест години лишаване от свобода. В този смисъл, сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК, които следва да са изтекли, за да може да бъдат заличени личните данни на жалбоподателя, са две години от издаването на постановлението за прекратяване на наказателното производство, в случая 20.06.2019 г. Поради това към датата на издаване на оспореното решение – 25.11.2020 г. този срок не е бил изтекъл, както не е изтекъл и към настоящия момент. Срокът по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК, който е условие за заличаване на личните данни на жалбоподателя, ще изтече на 20.06.2021 г. и след този момент, и при липса на отмяна от по-горестоящ прокурор на постановлението за прекратяване, ще бъде възможно заличаването на личните данни на жалбоподателя, обработвани и съхранявани в информационните масиви на МВР.

Следва да се има предвид, че процедурите поснемане на полицейска регистрация и заличаване на лични данни, съхранявани в масивите на МВР са различни и почиват на различни основания и предпоставки. Заличаването на полицейската регистрация, в хипотезата на чл. 68, ал.6, т.2 ЗМВР, е предпоставена единствено от прекратяване на наказателното производство, без да е налице допълнителното изискване, разписано в Инstrukция № 81213-748/20.10.2014 г., издадена на основание законова делегация. В този смисъл, касае се различни процедури, извършвани при различни предпоставки. Поради което неоснователно е възражението на жалбоподателя, че тъй като е издадена заповед за снемане на полицейската регистрация от зам.-директора на ГД НП, то следва да му бъдат заличени и личните данни, обработвани в масивите на МВР, във връзка с тази полицейска регистрация.

Следва също да се има предвид, че хипотезите, при които се заличават личните данни, обработвани в информационните масиви на МВР, са лимитативно изброени и административният орган действа в условията на обвързана компетентност и е задължен да се съобразява с установените с чл. 3 от Инstrukция № 81213-748/2014 г. материално-правни предпоставки. Целта на обработката и съхранението на личните данни в информационните фондове на МВР е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред. С оглед на това разпоредбата на чл. 3 от Инstrukция № 81213-748/2014 г. е специална, като това обуславя, както приоритета на тази разпоредба пред общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, така и невъзможността да бъде извършено заличаване на лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР, на основания, различни от сочените в цитираната норма.

В този смисъл, като е приложил правилно закона, директорът на СДВР е издал законосъобразно решение, с което е отказал заличаването на личните данни на С. мунев, обработвани в информационните фондове на МВР.

АССГ, II отделение, 59-ти състав намира, че решение № 513005-116/25.11.2020 г. на директора на СДВР-МВР, с което е отказано заличаването

на личните данни на жалбоподателя, обработвани в информационните фондове на МВР е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, а жалбата отхвърлена.

По разноските:

На жалбоподателя не се дължат разноски.

Предвид изхода на спора, на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. При определяне на размера му, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. П. Г., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез пълномощника си адв. В. срещу решение № 513005-116/25.11.2020 г. на директора на СДВР, МВР, с което е отказано заличаването на лични данни на жалбоподателя, обработвани в интегрирана регионална полицейска система на СДВР, във връзка със ЗМ № 306/2019 г. по описа на 09 РУ-СДВР и обвързаното с него задържане от полицейски орган № 260/15.02.2019 г. в 09 РУ-СДВР.

ОСЪЖДА А. П. Г., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: